

[Statsministeren.]

ningstilvækst, kan påtage sig den finansielle byrde herved, stilles tillige forslag om, at der i særlige tilfælde kan ydes statsstøtte både til jorderhvervelse og til byggemodning af de pågældende arealer. Støtten foreslås ydet i form af et rentetilskud, der dog først kan ydes, for så vidt angår renteudgifter, der påløber efter 5 års dagen for tilsagnets meddelelse.

Det af indenrigsministeren fremsatte forslag må i øvrigt ses i sammenhæng med de af boligministeren fremsatte forslag vedrørende ændring i byplanloven og byreguleringsloven. Der gives hermed adgang til ekspropriation af ejendomme, som er under byplanlægning, og som det er af væsentlig betydning for det offentlige at råde over for at fremme en byudvikling i en hensigtsmæssig tidsfølge. Der tages her sigte på de undtagelsestilfælde, hvor forkøbsretten ikke slår til, fordi ejeren af en bestemt ejendom ikke ønsker at sælge og derved skaber særlige, væsentlige vanskeligheder for gennemførelsen af en hensigtsmæssig byudvikling.

Jeg skal i tilslutning hertil omtale de 3 lovforslag, der sigter mod at styrke det offentliges planlægningsbeføjelser og de administrative organer, der skal forestå den geografiske planlægning, såvel centralt som ude over landet.

Det drejer sig her om et lovforslag fremsat af kulturministeren som ændringsforslag til naturfredningsloven samt om boligministerens forslag dels til en ny formulering af loven om regulering af bymæssige bebyggelser og de tilsvarende bestemmelser i byplanloven, dels til en lov om etablering af regionsplanlægning. Der er en nøje indbyrdes sammenhæng mellem disse forslag. Det vil derfor være af største værdi, at folketinget får dem til behandling samtidig. Hvorvidt de her i tinget kan behandles i ét udvalg, tilkommer det ikke mig at stille forslag om.

De foreslåede ændringer i naturfredningsloven danner sammen med den nu foreslåede udformning af byreguleringsloven en helhed. Herved skulle det opnås, at overgang af landbrugsjord m. v. til bebyggelse, herunder sommerhusbebyggelse, kræver, at overgangen enten er i overensstemmelse med en tilvejebragt planlægning, eller at der foreligger tilladelse fra en planlægnings-

myndighed. Generelle tilladelser skulle således for fremtiden kunne gives enten af et byudviklingsudvalg ved, at dette inddrager arealer under inderzone, eller af de sædvanlige byplanmyndigheder ved fastlæggelse af en byplan eller dispositionsplan eller ved i henhold til landsbygge-loven at erklære et område for byggeområde eller endelig af et fredningsplanudvalg ved udlæg af områder til sommerhusbebyggelse, campingpladser og lignende.

Endvidere er det generelt tilladt inden for det hidtidige bebyggelsesområde i landsbyer og lignende at opføre bygninger, der tjener opfyldelsen af den stedlige befolknings erhvervs- eller boligformål.

Uden for de nævnte områder — altså i landdistrikterne — kan udstykning og bebyggelse fortsat ske i forbindelse med landbrug, skovbrug og gartneri, medens der til al anden bebyggelse kræves tilladelse enten af det lokale fredningsplanudvalg eller af byudviklingsudvalget, hvor et sådant findes.

De foreslåede ændringer er i hovedsagen af teknisk karakter og tilsigter en forenkling af administrationen. På et enkelt punkt er der dog tale om en væsentlig ændring, nemlig for så vidt angår erstatningsbestemmelserne i naturfredningslovens § 22 og i byreguleringslovens § 14 og byplanlovens § 15a. Den førstnævnte stærkt debatterede bestemmelse indebærer i den nuværende udformning, at det offentlige skal udrede udstykningserstatninger i tilfælde, hvor fredningsnævnene nægter tilladelse til bebyggelse. På grund heraf har § 22 mistet sin væsentligste betydning for det oprindeligt tilsigtede formål. Efter de foreliggende forslag skal der ikke ydes grundejerne erstatning for nægtelse af udstyknings- eller byggetilladelse. Der er tale om generelle reguleringsbestemmelser, og sådanne bør ikke medføre erstatningspligt for det offentlige.

Med den stærke industrialisering, vi er inde i, vil den aktive planlægning af rekreative områder få stadig stigende betydning. Der synes at være en stærk stigning i efterspørgslen efter sommerhuse, som må påregnes at ville fortsætte, hvis velstandsstigningen fortsætter. Dette gør det nødvendigt, at sommerhusbebyggelsen søges samlet på dertil egnede steder under hensyntagen til de landskabelige værdier.